

Временни мерки и обезпечителни мерки - Испания

Моля, имайте предвид, че оригиналната езикова версия на тази страница [es](#) е била наскоро променена. Езикова версия, която търсите, в момента се подготвя от нашите преводачи.

СЪДЪРЖАНИЕ

- 1 Какви са различните видове мерки?
- 2 При какви условия могат да бъдат постановени такива мерки?
 - 2.1 Производство
 - 2.2 Основни условия
- 3 Предмет и естество на тези мерки?
 - 3.1 Какви видове активи могат да бъдат обект на тези мерки?
 - 3.2 Какви са последиците от тези мерки?
 - 3.3 Каква е валидността на тези мерки?
- 4 Има ли възможност за обжалване на наложена мярка?

1 Какви са различните видове мерки?

Гражданското процесуално право (основно Гражданският процесуален закон (*Ley de Enjuiciamiento Civil*) - LEC) е основният източник на обезпечителни мерки; други мерки обаче са установени в специални материалноправни закони.

Сред мерките, предвидени в LEC (член 727), са следните:

1. **Обезпечителен заповед (*el embargo preventivo de bienes*)**, с който се цели гарантиране на изпълнението на съдебни решения, разпореждащи предаване на парични суми или доходи, наеми и заменяеми вещи, чиято парична стойност може да бъде оценена чрез прилагане на фиксирани цени.
2. **Поставяне под управление от съда или назначен от съда синдик на производствени активи (*la intervención o la administración de bienes productivos*)**, когато се цели съдебно решение, разпореждащо тяхното предаване съгласно правото на собственик, плодopolзвател или всяко друго право, включващо законен интерес в поддържането или подобряването на продуктивността, или когато гарантирането на последното е от първостепенно значение за ефективността на навременното постановяване на съдебното решение.
3. **Задържане на движими активи (*el depósito de cosa mueble*)**, когато искът цели заповед за предаване на въпросния актив и когато последният е в притежание на ответника.
4. **Изготвяне на описи на активи (*la formación de inventarios de bienes*)** в съответствие с определените от съда условия.
5. **Условно предявяване на искове (*la anotación preventiva de demanda*)**, когато се отнася до активи или права, подлежащи на вписване в публични регистри.
6. **Други вписвания в регистъра (*otras anotaciones registrales*)**, в случаите когато публичният характер на регистъра може да спомогне за постигане на задоволителен резултат.

7. **Съдебно решение за временно прекратяване на дейност (*la orden judicial de cesar provisionalmente en una actividad*)**; т. е. за временно въздържане от определен начин на поведение или временна забрана за спиране или прекратяване на предоставянето на услуга, която е била предоставяна.
8. **Запор или конфискация на приходи (*la intervención y depósito de ingresos*)**, получени чрез дейност, считана за незаконна, и чиято забрана или прекратяване са посочени в иска, както и отговорно пазене или депозиране на суми, за които се претендира, че са обезщетение за интелектуална собственост.
9. **Временна конфискация на образци на произведения или предмети (*el depósito temporal de ejemplares de las obras u objetos*)**, за които се твърди, че са произведени в противоречие с правилата относно интелектуалната и индустриална собственост, както и депозиране на материалите, вложени в тяхното производство.
10. **Спиране на действието на спорни корпоративни решения (*la suspensión de acuerdos sociales*)**, когато ищецът или ищците, представляват поне 1 или 5 процента от общия капитал, в зависимост от това дали дружеството ответник е емитирало или не е емитирало ценни книжа, които към момента на оспорване са допуснати до търгуване на официален вторичен пазар.

В последния параграф от член 727 от *LEC* на съдията се позволява заедно с тези мерки да одобри други мерки, които не са включени в посочените по-горе, което означава, че списъкът не е окончателен:

1. Всички **други мерки**, изрично определени по закон за защита на определени права или считани за необходими, за да гарантират ефективността на съдебната защита, която може да бъде предоставена в съдебно решение, постановено в съдебен процес.

Извън тази обща система има други правни разпоредби, свързани с временната защита, сред които са следните:

1. Производства във връзка с **дееспособността на лицата**: Член 762 от *LEC* позволява на съда да приеме служебно мерките, които счита за необходими за подходящата защита на лицето, което се смята, че е недееспособно, или за неговото наследство.
2. Производства относно **произход, бащинство и майчинство**: В член 768 от *LEC* се предвиждат защитни мерки за лицето и активите, които се намират под попечителството на този, който може да изпълнява ролята на родител, и предоставянето на временна издръжка на ищеца, включително без предварителен разпит при спешни случаи.
3. Защита на **наследство на починало лице**: наред с другите мерки, може да е необходимо да се обезпечат активите по имота и документите на починалия, да се управлява наследственото имущество или да се провери връзката с починалия (членове 790—796 от *LEC*).

Съществуват също така специални обезпечителни мерки, които са уредени в специални правни норми, като например:

1. Закон за интелектуалната собственост (*Ley Propiedad Intelectual*) – кралско законодателно постановление 1/1996 от 12 април 1996 г. – членове 138 и 141 (изземване и конфискуване на доходите, произтичащи от съответната незаконна дейност, спиране на дейността по възпроизвеждане, разпространение и публично представяне, конфискуване на произведените изделия, изземване на оборудването, апаратурата и материалните носители, и др.).
2. Закон за марките (Закон 17/2001 от 7 декември 2001 г.) (*Ley de Marcas*), член 61 (превантивно вписване на молбата в регистъра на марките).
3. Закон за патентите (Закон 24/2015 от 24 юли 2015 г.) (*Ley de Patentes*), член 11 (спиране на процедурата по регистрация на патент), членове 117 и 127 и следв. (забрана за извършване на действия, които могат да накърнят правата на заявителя, изземване и съхранение на вещите, които се смята, че нарушават правата на патентоприетеля, изискване на гаранция за обезщетяване на евентуални вреди и свързаните с това вписвания в регистъра).
4. Закон за несъстоятелността (Закон 22/2003 от 9 юли 2003 г.) (*Ley Concursal*), член 48b (запориране на имуществото на членовете на управителните органи на дружеството) и член 17 (осигуряване на неприкосновеността на имуществото на длъжника и др.).
5. Закон за морското корабоплаване (Закон 14/2014 от 24 юли 2014 г.) (*Ley de Navegación Marítima*), членове 43, 470 и следв. (задържане на кораби).
6. Закон за съсобствеността (Закон 49/1960 от 21 юли 1960 г.) (*Ley de Propiedad Horizontal*), член 7 (преустановяване извършването на забранени дейности) и член 18 (спиране изпълнението на споразумения, приети от общото събрание на съсобствениците).

2 При какви условия могат да бъдат постановени такива мерки?

2.1 Производство

Мерките се постановяват от съдията или съда, който е компетентен по отношение на субекта или територията. Това ще бъде съдията или съдът, разглеждащ делото, или ако производството не е започнало, съдията или съдът, чието задължение ще бъде да гледа делото.

Обезпечителните мерки могат да се прилагат преди предявяване на иск, при условие че естеството им не прави невъзможно постановяването им (както в случай на условно предявяване на иск), и при условие че законът не изисква подаването на молба заедно с иска (както е при прекратяване на забранени дейности или спиране на действието на общностни споразумения в случаи на спор относно обща собственост). Поради изключителното им естество (обикновено ще се разглежда само искът) това трябва да е случай на едновременна необходимост и неотложност. Те могат да бъдат приети, без да се разпитва ответната страна в производството (без да се накърнява правото да се възрази срещу мерките, след като те бъдат постановени); те обаче изтичат, ако съответният иск не е предявен в рамките на двадесет дни от постановяването им.

Както бе посочено по-горе обаче, много по-често молбата за мерките се подава заедно с предявяването на иска. В този случай съдията или съдът разпорежда изготвянето на отделна преписка за обезпечителната мярка, която трябва да се разгледа едновременно с главното дело, в която могат да бъдат предложени и представени доказателства, които да покажат, че условията за постановяване на временна защита са изпълнени. Общото правило е, че страните се призовават да присъстват на съдебното заседание, преди да бъдат приети обезпечителни мерки. Дават се показания и могат да се представят всякакви доказателства, свързани с въпроса дали да се приемат обезпечителни мерки или не; когато е целесъобразно, се обмисля искането на гаранция от страната, искаща обезпечителната мярка, в случай че молбата е отхвърлена. Независимо от това страната, подала молбата за мярката, може да поиска приемането ѝ, без да бъде разпитана другата страна, ако представи доказателства, че са налице неотложни основания или че разпитът може да компрометира успеха на мярката — например, ако съществува риск от укриване или загуба на наследството на длъжника. В този случай увреденото лице може да възрази, след като мярката бъде приета.

Мерките могат да се прилагат след предявяване на иска или в хода на обжалването, въпреки че такова прилагане трябва да бъде подкрепено с факти или обстоятелства, които обосновават времетраенето им.

В случаите, когато е необходима намесата на адвокат или прокурор, тяхното участие се изисква с цел подаване на молба за приемането на обезпечителни мерки. В случай на неотложни мерки преди иска, не е необходимо юридическо представителство (член 23 и член 31 от *LEC*).

2.2 Основни условия

За да може съдът да разпорежи някоя от посочените по-горе мерки, следва да се прилага следното:

1. Рискове, възникващи с течение на времето или *periculum in mora*: тук е включен рискът от вреда, която ищецът може да претърпи поради забавяне на производството, което може да затрудни изпълнението на това, което се постановява в съдебното решение, или на решение, с което се приключва производството. Страната, подала молбата за мярката, трябва да отчете, че ако не бъдат приети мерките, за които е подадена молба, при приключване на производството могат да възникнат ситуации, които биха възпрепятствали или попречили на ефективността на защитата, която може да се предостави в потвърдително съдебно решение. Във всеки случай не е подходящо да се предоставя мярка, ако ситуацията, пораждаща риска, е възникнала по вина на заявителя за дълъг период от време, освен ако не се представят доказателства, с които да се обясни защо молбата за мярката не е подадена преди това.
2. Израз на добър закон или дело *prima facie*: Заявителят трябва да предостави на съда основания, въз основа на които да вземе предварително решение относно целесъобразността на правото по отношение на иска. Изискването е свързано с това, че заявителят трябва да представи всички подробности, аргументи и писмени доказателства, които могат да послужат на съда като основа, без да се предрешава същността на делото (тъй като в Испания обезпечителните мерки се приемат от същия съд, който впоследствие ще разгледа делото), за временно и косвено решение в полза на основанията на иска член 728, параграф 2 от *LEC*. В допълнение към писмените доказателства са допустими и други видове доказателства (свидетели, вещи лица, показания от страните).
3. Гаранция: освен ако изрично не е предвидено друго, заявителят за мярката трябва да внесе гаранция, която е достатъчна да компенсира, по бърз и ефективен начин, вредите, които приемането на обезпечителната мярка може да причини на активите на ответника. Съдът трябва да определи размера, като вземе предвид: а) естеството и съдържанието на иска; б) неговата оценка на основание на молбата за мярката; и в) основанията за неговата удачност или адекватност по отношение на количественото определяне на вредата, която мерките могат да причинят.

4. Пропорционалност: това изискване не е изрично определено в *LEC*, но като цяло може да се счита, че допълва останалите, тъй като съдът може да постановява само мерки, които са напълно необходими за постигане на целта по обезпечаване на производството, за което се отнася временната защита. Тя произлиза от принципите на правовата държава и от минималната намеса в областта на свободата на личността. Чрез Конституцията тези принципи регулират цялата правна система.
5. Допълване: Обезпечителните мерки следват характера на главното производство, към което се отнасят.
6. Променливост: Обезпечителните мерки могат да се изменят, ако фактите или обстоятелствата са посочени и е доказано, че е било невъзможно да бъдат взети под внимание към момента на постановяването им или в рамките на срока за обжалването им.

3 Предмет и естество на тези мерки?

При приемане на обезпечителна мярка намерението е да се отговори и да се обхване възможността, в рамките на текущо или бъдещо дело ответникът да може да бъде задължен или да не извършва определени действия с активите си, или да извършва други такива. Това е опит да се попречи на ответника да извършва действия, насочени към предотвратяване на достъпа до неговите активи и права, да причинява или позволява причиняването на вреди на тези активи, да изважда определени активи от обсега на закона, като довежда до несъстоятелност, за да предотврати принудителното изпълнение на всяко възможно съдебно решение.

В испанското законодателство обезпечителните мерки могат да се приемат единствено от съда. Те не могат да се приемат от арбитри или медиатори; техният брой не е конкретизиран, определен; те се приемат съгласно естеството си (могат да бъдат приложени само след молба от едната страна); свързани са със собственост, тъй като засягат активи и права на ответника; тяхната цел е да се гарантира приложимостта на възможно потвърдително съдебно решение; те са средство за решението, което трябва да бъде постановено в главното производство.

Те могат да бъдат приети по отношение както на материални, така и на нематериални активи. Те не се изцяло икономически по своята същност; обезпечителните мерки могат да бъдат приети за ограничаване на лични права.

Те правят възможно приемането на решения и забрани, така че могат да включват действия, които не са приключили или са приключили.

3.1 Какви видове активи могат да бъдат обект на тези мерки?

1. Обезпечителни мерки могат да се налагат върху конкретни и специфични активи или върху всичко, което може да бъде количествено изразено в парична стойност, като например продукти, наеми и добиви, които се получават от имущество.

Върху тези вещи може да се налага заповед с цел да се получи право на удовлетворение на вземането, като това право произтича от общо задължение, според което дължимото имущество не е индивидуализирано, а е заменимо с конкретна парична сума, която може да бъде изчислена чрез прости математически операции.

Специалните движими вещи се депозират при подходящ депозитар, определен от съда.

Възможно е също така да се разпреди налагане на заповед, отговорно пазене или конфискуване на парични суми. Прави се разграничение между заповед и конфискация на доход, произтичащ от незаконосъобразни дейности, и заповед и конфискация на доход от разрешени дейности, например от права на интелектуална собственост.

2. Друга група мерки, които могат да се приемат, са актове, които съдът може да издаде във връзка с предмета на молбата, с която е сезиран, и които не се отнасят до конкретно посочено имущество.

На практика е възможно да се упражнява съдебен контрол или да се назначи съдебен управител на производствените активи, ако с молбата се искате да бъдат присъдени на молителя в качеството му на собственик, плодopolзувател или носител на друго право, за което има правен интерес.

Възможно е да се поиска и изготвяне на описи на имуществото в съответствие с определените от съда условия.

Предявяване на иск в обезпечително производство е позволено, когато се отнася до активи или права, подлежащи на вписване в публични регистри или други вписвания в регистри в случаите, когато публичният характер на регистъра може да спомогне за постигане на задоволителен резултат.

И накрая, може да бъде постановено съдебно решение за временно преустановяване на дейност, за временно въздържане от определено поведение или временна забрана, с която се спира или прекратява предоставянето на услуга, която е била предоставяна.

3. Последната група имущество, която може да бъде засегната от наложените мерки, включва материалите и предметите, които са част от изключителен режим (на практика става дума за запориране или налагане на контрол върху активите, използвани за производството на носители на интелектуална и индустриална собственост).

Възможно е също така да се спре изпълнението на корпоративните решения на всеки вид търговско дружество.

4. И накрая, в испанското законодателство съществува възможност за приемане на редица неопределени мерки за защита на определени права, които са установени по закон или които се считат за необходими, за да се гарантира ефективността на съдебната защита. Засегнатото имущество или права не са уточнени и мерките могат да бъдат от всякакъв вид, при условие че са необходими.

3.2 Какви са последиците от тези мерки?

1. Обезпечителен запор на количествено определяни вещи, парични средства, доходи, продукти се използва, за да се осигури баланс, така че ответникът да може да посрещне всички разноски, възложени с всяко възможно решение, особено в случаите, когато спазването на съдебното решение няма да стане доброволно.
2. Депозирането на движима собственост може да се постанови, когато молбата е за предаване на конкретна вещь, която е в притежание на ответника.
3. Когато се определи поставяне под управление от съда или се назначи синдик, това е с намерението да се обезпечат определени производствени активи, за да се предотврати лошо управление, позволяващо намаляване или загуба на производствените добиви.
4. Поставянето на капиталови стоки под грижата на управител включва съдебна проверка, но не лишава ответника от управление; назначаването на синдик, от друга страна, включва допълнителна стъпка по предаване на управлението от ответника на синдика.
5. Молбата за изготвяне на описи на имуществото може да бъде подадена в рамките на всяко производство, независимо от неговата цел, с единственото изискване, че описът на имуществото е необходим, за да се гарантира, че може да се постанови потвърдително решение. Съдията може ясно да определи подробностите, които трябва да съдържа и начина на представянето им.
6. Последиците от предявяването на иск в обезпечително производство обхващат и процесуалната сфера, свързана с производството, в рамките на което са предоставени. Процедурата има за цел да преустанови защитата, осигурена от публичния характер на регистрите, и увереността, която това може да даде на притежателя на актив или право, докато трети страни не могат да оспорват незнанието по отношение на последиците от предявяването върху тях. Това предявяване в обезпечително производство може да се предостави за всички видове производства, предоставящи защита във всеки публичен регистър, като например имотни и търговски регистри.
7. Временни ограничения върху поведението на ответника: тяхното регулиране е посочено в отделни специални закони. Поради това те следва да се приемат в съответствие с разпоредбите на съответните закони. Действието им обхваща и постановяването на решение за временно прекратяване на дейност, извършвана от ответника; решение за временно въздържане от определен начин на поведение или временна забрана за спиране или прекратяване на предоставянето на услуга, която е била предоставяна.
8. Запор, отговорното пазене и конфискация на парични суми: това очевидно е обезпечителна мярка и представлява обезпечителен запор, тъй като гарантира изпълнението на иск с конкретно икономическо съдържание. Тази мярка позволява налагането на запор и конфискация на доход, произтичащ от незаконосъобразна дейност. Те не могат да бъдат приети отделно, поради това е необходимо да се наложи както запор, така и конфискация. Ако се има предвид само една от тези мерки, следва да се използват посочените по-горе общи мерки. Тази мярка може да бъде приета и за отговорно пазене или конфискация на парична сума, претендирана като възнаграждение за интелектуална собственост, права на авторите да получават парични суми за тяхната работа, състоящи се от пропорционален дял от приходите, получавани от различни публични изяви, които се признават от Закона за интелектуалната собственост.
9. Депозиране на материали или предмети, към които се прилага изключителен режим: това е обезпечителна мярка, която произхожда от областта на защитата на правата при изключителна експлоатация, които са предоставени на

притежателите на правата посредством специални закони относно индустриалната и интелектуалната собственост. Назначаването от съда на синдик е специално за предмета, за който се прилага решението, предметите или материалите, необходими за производството.

10. Спиране на действието на корпоративни решения: разпоредбите за тази мярка зависят от необходимите изисквания за прилагане на мярката: 1 % от общия капитал, ако дружеството емитира дялове, които са допуснати до търгуване на официален вторичен пазар към момента на иска, или 5 % от дяловия капитал, ако случаят не е такъв. Това може да се прилага за всички видове търговски дружества.

3.3 Каква е валидността на тези мерки?

Обезпечителните мерки се приемат обикновено след разпит на ответника. По искане на заявителя и ако той предостави доказателства за основания за неотложност, те могат да се постановят от съдията без допълнителни формалности, при предоставяне на основания ответникът да не се разпитва в срок от пет (5) дни. След като са приети веднъж, те могат да бъдат изменени, ако са посочени факти и обстоятелства и е доказано, че е било невъзможно да бъдат взети под внимание към момента на постановяването им или в рамките на срока за обжалване на постановяването им.

Ако искът на заявителя се отхвърли със съдебното решение, освен ако срещу това не е подадена молба, съдията трябва незабавно да разпореди отмяната на мярката, като се вземат предвид обстоятелствата по делото и след увеличение на обезпечението.

Ако искът е частично уважен, след вземането на показания от възразяващата страна, съдията трябва да реши дали да отмени, или да потвърди мярката.

Ако отхвърлянето на иска е потвърдено, след като бъде постановено окончателното решение, съдът ще отмени мерките служебно и засегнатата от тях страна може да предяви иск за нанесените вреди (това се прилага и в случаи на изоставяне на иска или оттегляне на ищеца от производството).

Друг случай, в който обезпечителните мерки могат да бъдат изменени, е когато мярката се прилага преди иска и се приема, без да се разпитва ответникът. В този случай, ако заявителят не се съобрази с установения по закон срок от двадесет (20) дни за подаване на иска и този срок изтече, мярката трябва да бъде незабавно отменена, а ответникът да бъде обезщетен за вредата, като на заявителя се възлагат начислените разноски по производството.

По същия начин мярката не може да се запази, ако делото е спряно за по-дълъг от шест (6) месеца период по причина, приписвана на заявителя.

Ако е постановено временно принудително изпълнение на решение, всички предоставени обезпечителни мерки, които са свързани с това изпълнение, трябва да бъдат отменени и заменени с принудителни мерки, така че мерките, които първоначално са приети за обезпечителни, променят естеството си.

И накрая, ответникът може да поиска от съда да замени обезпечителната мярка с достатъчно обезпечение, за да се гарантира ефективното изпълнение на решението. Съдията, който е приел мярката, разполага с компетентност да вземе решение за това и може да определи обезпечението да се предостави или в брой, или под формата на гаранция.

4 Има ли възможност за обжалване на наложена мярка?

Процедурните правила предвиждат възможността за обжалване пред съд от по-висша инстанция.

Поради това е налице ресурс за обжалване срещу решение, постановяващо мерките, въпреки че подаването на жалба не спира мерките. Решението, постановяващо отмяна на мерките, също може да бъде обжалвано.

Заедно с тази възможност за обжалване обаче заявителят може да повтори молбата си във всеки случай на промяна на обстоятелствата от времето на подаване на първоначалната молба.

Не съществува право на обжалване срещу решение, постановяващо обезпечителни мерки без предварителен разпит на ответника, тъй като точната процедура в този случай е възражение, което се обявява пред съдията, който приема обезпечителната мярка. Ответникът може да подаде жалба, която няма суспензивно действие, срещу решение, отхвърлящо това възражение. Заявителят за обезпечителни мерки има същото право да подаде жалба, ако възражението на ответника е потвърдено, изцяло или частично.

За разлика от горното, когато е предоставено или отменено обезпечение, не съществува право на обжалване.

Подготовката и обосновката на обжалването се уреждат просто по общите правила (член 458). Ако има няколко жалбоподатели, сроковете се изчисляват индивидуално.

Както бе посочено по-горе, в процедурата за приемане на обезпечителни мерки подаването на жалба няма суспензивно действие: съдията ще продължи, като ще постанови всяко решение, което счете за необходимо за приемането на обезпечителните мерки.

Решенията, отхвърлящи мерките, са с приоритет в апелативния съд; датите за обсъждане, гласуване и постановяване на решенията трябва да се определят възможно най-бързо.

РАЗНОСКИ ЗА НАЛАГАНЕТО НА ОХРАНИТЕЛНА МЯРКА

По отношение на тези разноски се прилага правилото, че загубилата делото страна заплаща направените по делото разноски, като те се покриват от страната, чиято претенция (поддържане или отхвърляне на мерките) не е уважена в съдебното решение.

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Последна актуализация: 18/12/2019